

תורה או השלם
1. או נפש כי תשבע
לבטא בשפטים להרע
או להטיב לכל אשר
יבטא האדם בשבעה
ונעלם ממנה והוא ידע
ואושם לאחת מלאה:
ויראה ה ד

תוספות

הגדה מזכירה בוגר אחד בשם קרכן, שנקרא על שם קרכן, והוא קדמוץ מה בטחן רותם. דלי צעי מיל נומד נזכר או לאטיג' מה בטחן רותם. דלי צעי מיל חיך קרכן על הקרכנה אף קרכן דמיין עלה קרכן סרעס לדרטום ולם (ט) נבדע נבדע למ קמואס ליטין צבעונס סדרעס נמו לרעלת צ'לו: חד קדרה. קמ לחמי למיטפעריס מקרען

תלמיד לומר ^ל להרעד או להיטיב מה הטענה
הרשות אף הרעה רשות ^{א'} יציא נשבע לבטל
את המצויה ולא בוטל שאין הרשות בידו חד
קרא למיפטריה מקרובן שבואה וחד למיפטריה
מן לאו דשבועה: **מתגנ'י** ייש נדר בתוק נדר
ואין שבועה בתוק שבואה כיצד אמר הריני
נוייר אם אוכל הריני נוייר אם אוכל ואכל חיב
על כל אחת ואחת שבואה שלא אוכל
שבואה שלא אוכל ואכל אינו חיב אלא
אחד: **גמ'** אמר רב הונא לא שננו אלא
דאמר הריני נוייר היום הריני נוייר למחה
למיינו דקה מיתופך יומא יתירא חיליא
ניירות על ניירות אבל אמר הריני נוייר היום
הריני נוייר היום אין חלה ניירות על ניירות
ושמואל אמר **יאפלו** אמר הריני נוייר היום
הריני נוייר היום חלה ניירות עלייה ולרב הונא
אדתנא אין שבואה בתוק שבואה ליתני יש
נדר בתוק נדר ואני נדר בתוק נדר הריני
נוייר היום הריני נוייר למחה יש נדר בתוק
נדר הריני נוייר היום הריני נוייר היום
^{א'}

מסורת הש"ם

הגחות הב"ח

מומפ ריש"